Záznam z měření

Jiří Malinak

4. března 2021

1 Motivace

Před instalací sond nebylo možno provést přesné měření úhlu náklonu hlavice sondy vůči plazmatu. Plánovaná měření s rail sondou počítají s měřením náklonu hlavice v řádech desetin stupně. Při této přesnosti měření může hrát roli i zakřivení a pokroucení manipulátoru, který nemusí být umístěn přesně kolmo k tokamaku. Je potřeba nalézt nulový náklon hlavice sondy experimentálně, tedy úhel $\alpha = 0^{\circ}$.

Na všechny sondy bylo přivedeno napětí $U_p = -80$ V. Naměřené hodnoty proudů na rail a Langmuirově sondě byly považovány za iontový saturovaný proud I_{sat} . Tyto iontové saturované proudy byly měřeny v závislosti na neznámém úhlu náklonu sondy α , respektive na délce posunu mikromanipulátoru d. Hledáno bylo minimum měřeného I_{sat} ve kterém by se sonda měla vyskytovat v pozici $\alpha = 0^{\circ}$

2 Postup měření

Na rail, Langmuirovu a ball-pen sondu bylo připojeno konstantní napětí U = -80 V. Každá ze tří sond byla pro jednoduchost zapojení vybavena vlastním zdrojem. Měření bylo provedeno přes odpor 47 Ω datovým sběrem Papouch (viz Obr. 1).

V přípravné fázi měření bylo provedeno 12 výbojů za účelem čištění povrchů sond. Jednalo se o výboje číslo 35946 až 35957. Všechny výboje byly provedeny s posunem mikromanipulátoru nastaveným na d = 15 mm a na radiální poloze R = 93 mm, poslední tři výboje s radiální polohou R = 85 mm.

Měření hledání minima I_{sat} bylo provedeno ve výbojích 35958 až 35964 pro mikroposuv v rozmezí 10 – 19mm. Všechny výboje byly provedeny na radiální poloze R = 85 mm s parametry $U_{Bt} = 1200 \text{ V}, T_{Bt} = 0 \,\mu\text{s}, U_{cd} = 450 \text{ V}, T_{cd} = 2000 \,\mu\text{s}$ a tlakem p = 10 mPa vodíku.

3 Zpracování dat

Z naměřených signálů Langmuirovy a rail sondy byly vypočítány průměrné hodnoty přes interval 12,8 ms< t < 13,8 ms. Tento interval byl zvolen s

Obr. 1: Schéma zapojení jednotlivých sond. Při tomto měření byla vytvořena jednodušší varianta tohoto zapojení.

ohledem k potřebě konstantního proudu plazmatem a co nejvyššího toroidálního magnetického pole. Tyto určené průměrné hodnoty z Langmuirovy a rail sondy byly označeny jako I_{sat}^{LP} a I_{sat}^{RP} . Dle teorie a i z experimentu je zřejmé, že hodnoty I_{sat}^{LP} se významně nemění v závislosti na posuvu d. Hodnoty I_{sat}^{RP} se naopak mění v závislosti na d a proto byly dle I_{sat}^{LP} normalizovány. Byla nalezena mezi I_{sat}^{LP} nejmenší hodnot
a a označena jako I_{min}^{LP} . Touto hodnoto
u I_{min}^{LP} byly normalizovány všechny hodnoty
 I_{sat}^{LP} z Langmuirovy sondy:

$$\left(I_{norm}^{LP}\right)_{i} = \frac{\left(I_{sat}^{LP}\right)_{i}}{I_{min}^{LP}}.$$
(1)

Touto normalizací jsme získali informaci, jak moc ovlivňují fluktu
ace naměřený I_{sat} . Následně byly normalizovány hodnot
y I_{sat}^{RP} s pomocí I_{norm}^{LP} :

$$\left(I_{norm}^{RP}\right)_{i} = \frac{\left(I_{sat}^{RP}\right)_{i}}{\left(I_{norm}^{LP}\right)_{i}}.$$
(2)

Určené hodnoty I_{sat}^{LP}
a I_{norm}^{RP} v závislosti na mikroposuvu d byly vyneseny do grafu Obr. 2. Dle (1) by se hodnoty
 I_{norm}^{RP} měly pro vysoké hodnoty úhlů blížit k asymptotám. Z tohoto důvodu byly hodnoty
 I_{norm}^{RP} proloženy hyperbolou o předpisu:

$$y(x) = \sqrt{a^2 \left(1 + \frac{(x-m)^2}{b^2}\right)} + n.$$
 (3)

Výsledné parametry fitu vychází jako $a = (2000 \pm 1000) \text{ mA}, b = (200 \pm 100) \text{ mm}, m = d_0 = (13, 6 \pm 0, 7) \text{ mm}$ a $n = (2000 \pm 1000) \text{ mA}$. Pro převedení úhlu náklonu α na délku mikroposuvu d byla odvozena analyticky rovnice:

$$D(\alpha) = \sqrt{l_1^2 - (l_2 \cos(\alpha) - h)^2} + l_2 \sin(\alpha)$$
(4)

kde $l_1 = 33 \,\mathrm{mm}, l_2 = 27 \,\mathrm{mm}$ a $h = 9,42 \,\mathrm{mm}$ jsou rozměry hlavice sondy. Inverzní vztah pro tuto rovnici byl nalezen aproximací kvadratickou rovnicí. Výsledný nalezený vztah pro převod posuvu mikromanipulátoru na úhel hlavice sondy byl určen jako:

$$\alpha(d) = -2, 3 \cdot 10^{-2} d'^2 + 3,52d' - 80,5, \tag{5}$$

kde pro d^\prime platí:

$$d' = d - D(0^{\circ}) + d_0 = d + 14,27 \,\mathrm{mm.}$$
(6)

Výsledný přepočet je rovněž uveden v grafu Obr. 2.

Obr. 2: Hodnoty I_{sat}^{LP} a I_{norm}^{RP} v závislosti na mikroposuvu d v milimetrech a v závislosti na úhlu α ve stupních. Hodnoty I_{norm}^{RP} jsou proloženy funkcí 3. Výsledné parametry fitu vychází jako $a = (2000 \pm 1000) \text{ mA}, b = (200 \pm 100) \text{ mm}, m = (13, 6 \pm 0, 7) \text{ mm a } n = (2000 \pm 1000) \text{ mA}.$

4 Diskuze

Nulová poloha mikroposuvu byla úspěšně nalezena jako $d_0 = (13, 6 \pm 0, 7)$ mm. Přesto se jedná o hodnotu nedostačující. Pro budoucí měření bude potřeba mít možnost určit náklon o alespoň jedné polovině stupně, což odpovídá přesnosti měření mikroposuvu v řádech jednotek milimetrů. Navíc tato hodnota byla určena nikoliv na základě voltampérové charakteristiky, ale z průměrné hodnoty proudu na sondě při konstantním napětí. Ostatní parametry fitu v grafu Obr. 2 jsou silně zatíženy chybou a nepředpokládá se, že by je bylo možno v budoucnu přesněji určit.

V přiloženém grafu Obr. 3 lze pozorovat signál Langmuirovy, rail a ball-pen sondy pro výboj číslo 35961 s mikroposuvem d = 14 mm, tedy pro úhel nejblišší nule: $\alpha = 0, 7^{\circ}$.

Dále se zdá, že fluctuation level rail sondy (viz Obr. 4) je větší, než Langmuirovy sondy. Ten byl například pro Langmuirovu sondu určen jako podíl rozptylu σ_{sat}^{LP} a velikosti I_{sat}^{LP} .

5 Závěr

Byla určena vzdálenost mikroposuvu $d_0 = (13, 6\pm 0, 7)$ mm pro kterou se hlavice rail sondy nachází v náklonu $\alpha = 0^{\circ}$.

Reference

[1] G. F. Matthews et al 1990 Plasma Phys. Control. Fusion 32 1301

Obr. 3: Signál Langmuirovy, rail a ball-pen sondy pro výboj číslo 35961 pro úhel náklonu $\alpha=0,7^{\circ}.$

Obr. 4: Fluctuation level Langmuirovy a rail sondy.